

Article history:
Received: 20 August 2024
Received in revised form: 22 September 2024
Accepted: 20 December 2024
Published online: 23 May 2025

Sociological Studies in Sport
(4S)

The functions of sports in promoting Iran's international

Mohammad Javad Tahmasebi¹ , Masoud Naderian Jahromi^{2✉} , Hosein Dastbarhagh³

1. Department of Sport Management, Faculty of Physical Education, Islamic Azad University, Jahrom Branch, Jahrim, Iran. E-mail: tahmasbi_javad64@yahoo.com
2. Corresponding Author, Department of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran. E-mail: m.naderian@spr.ui.ac.ir
3. Department of Sport Management, Faculty of Physical Education Islamic Azad University, Jahrom Branch, Jahrim, Iran. E-mail: hosein.dast@yahoo.com

Article Info

Article type:

Research Article

Keywords:

development of relations,
international relations,
Iran,
sports diplomacy

ABSTRACT

Introduction: This research examines the social factors influencing the enhancement of Iran's international image through the utilization of sports capacities.

Methods: The research method is a sequential mixed-type (qualitative-quantitative) design and consists of two stages. In the qualitative stage, using the meta-synthesis method, social components effective in improving international image were extracted from the results of existing research in reputable scientific databases. Then, to identify the indicators related to these components, 12 experts were purposefully selected and interviewed based on experience and expertise in various fields of sports and international relations. In the quantitative stage, 66 experts were selected for ranking, and the identified components were examined using SPSS and PLS software.

Results: The results of the study showed that international branding and prestige, cultural development, political development, economic development, breaking out of isolation, peace and friendship, national unity and convergence, media interactions, and intelligent power development play a role as social factors affecting the improvement of Iran's international image through sports. Additionally, after analyzing the interview content, 34 items were extracted and ranked according to the identified components.

Conclusion: To enhance Iran's international image, it is recommended that officials and managers prioritize sports development programs at the international level and focus on hosting regional and international sports competitions.

Cite this article: Tahmasebi, M. J., Naderian Jahromi, M., & Dastbarhagh, H. (2025). The functions of sports in promoting Iran's international. *Sociological Studies in Sport*. 5(2), 140-152. DOI: <http://doi.org/10.30486/4S.2025.1129621>

© The Author(s).

Publisher Islamic Azad University, Isfahan Branch

Extended Abstract

Introduction

In recent years, the global arena has witnessed a growing recognition of sport as a powerful soft power instrument capable of influencing international perceptions, strengthening diplomatic relations, and enhancing national prestige. As nations seek innovative and non-confrontational tools to improve their standing in the international community, sport has emerged as a compelling channel for cultural expression, political messaging, and socio-economic engagement. For Iran, whose geopolitical circumstances and international image have often been subjects of contention, leveraging sports diplomacy offers a constructive avenue to reshape narratives, build international goodwill, and assert cultural identity on the world stage (McGarry et al., 2019). Sport's inherent characteristics—universal appeal, emotional resonance, and cross-border impact—render it a unique medium for fostering peace, national unity, and intercultural understanding (Goodley, 2018). Events such as the Olympics, the World Cup, and regional competitions serve as diplomatic stages where nations can showcase not only their athletic talent but also their social values and strategic intentions. Iran's active participation and success in these events, combined with strategic hosting and media engagement, can transform the nation's image from a politically isolated entity to a vibrant cultural and athletic contributor (Abofazeli et al., 2023). This study was conducted to identify and prioritize the social components by which sports can enhance Iran's international status and image. Given the complexity of socio-political dynamics and the multifaceted nature of sport, a rigorous, multi-phased approach was employed to synthesize existing knowledge and derive context-specific insights for Iran.

Methods

This research utilized a sequential mixed-methods design, combining qualitative and quantitative approaches. In the first phase, a systematic review and meta-synthesis method was conducted to identify key factors influencing international image improvement through sport. Drawing on the seven-step method proposed by Sandelowski and Barroso (2007), a total of 370 documents from reputable domestic and international databases (e.g., SID, Magiran, Civilica, Science Direct, Taylor & Francis, Wiley Online) were reviewed. After rigorous screening and exclusion of duplicates and irrelevant content, 26 high-quality studies were retained for final analysis. From these studies, 96 initial codes were extracted, which were subsequently condensed and categorized into 45 codes, ultimately resulting in 21 thematic factors. To further refine these findings, 12 experts with substantial backgrounds in sports, international relations, and public diplomacy were purposefully selected for in-depth interviews. The interviews focused on validating, contextualizing, and expanding upon the findings of the meta-synthesis.

In the second (quantitative) phase, a structured questionnaire based on the identified components was developed and distributed to 66 experts. Using Likert-scale responses, participants ranked the relative importance of each factor. Data were analyzed using SPSS and Smart PLS software to validate the components' internal consistency and determine their significance in relation to enhancing Iran's international image.

Results

The analysis led to the identification of several interrelated dimensions through which sport can play a pivotal role in enhancing Iran's international image. One of the most significant dimensions was **cultural development**, where sport was found to facilitate intercultural exchange, reduce stereotypes, and foster appreciation for ethnic and racial diversity. Sporting events were recognized as platforms where nations could showcase their cultural uniqueness while simultaneously embracing the global values of cooperation and mutual respect.

Another critical finding was related to **political development**, where sport was viewed as a diplomatic tool to navigate political challenges, influence public opinion, and enable indirect dialogue among countries. Participation in international sporting events, or even hosting them, provides countries with an opportunity to demonstrate openness and commitment to global cooperation, thereby increasing their political capital.

In terms of **economic development**, the study found that sports can drive commercial engagement through tourism, the global trade of sports equipment, sponsorship, and infrastructure investment. Especially in a globalized economy, sport creates avenues for attracting foreign capital and showcasing economic readiness.

The study also emphasized the significance of **international branding and prestige**, where national athletes and teams act as symbols of identity and pride. Successful performances in major sporting events, coupled with strategic media coverage, can elevate a country's image, instilling admiration and respect internationally. This branding power is not merely symbolic but also has tangible effects in attracting partnerships and recognition.

A less-explored yet essential theme was the **exit from isolation**. For Iran, facing long-term diplomatic and media-related isolation, sport emerged as a neutral and non-political sphere through which it can reintegrate into global networks. Hosting international events or participating in global competitions provides visibility and enables positive associations beyond political narratives.

The dimension of **peace and friendship** also surfaced strongly. Sports inherently promote values such as fairness, mutual respect, and cooperation. The study revealed that sporting diplomacy could serve as a conflict resolution mechanism and a means of reducing international tensions by building personal and institutional relationships.

Additionally, the findings supported the role of sport in fostering **national unity and cohesion**. Sporting achievements often trigger collective emotional responses that transcend social, ethnic, and political divides. This shared sense of national pride reinforces societal solidarity and strengthens the internal image of unity, which can also be reflected externally.

Media interaction was another influential component. Media coverage of sports events—through live broadcasts, interviews, and documentaries—not only spreads awareness about national athletic achievements but also provides opportunities to highlight cultural heritage and natural attractions, indirectly promoting tourism and soft power.

Lastly, the study identified the development of **smart power** through sport. This refers to a strategic blend of soft and hard power, where Iran can utilize sports platforms to subtly project influence, build alliances, and challenge negative stereotypes without confrontation. By combining athletic success with

cultural diplomacy, Iran can shape favorable global perceptions and advance its foreign policy goals. Statistical analyses confirmed the reliability and consistency of these components. Cultural development ranked as the highest in terms of perceived importance among experts, while exit from isolation, although relatively lower, still maintained considerable influence. Overall, the findings highlight the multifaceted role of sport in serving as a bridge between Iran and the international community.

Conclusion

This study demonstrates that sport can serve as a strategic and multifaceted tool for enhancing Iran's international image and positioning. The identified factors highlight the need for a coordinated national effort that aligns sports development with diplomatic, economic, and cultural objectives. To fully realize these potentials, Iranian policymakers are urged to:

- Prioritize the internationalization of sports within national development strategies.
- Actively pursue hosting rights for continental and global competitions.
- Utilize elite athletes as cultural ambassadors in global media and events.
- Invest in sports media capabilities to project positive national narratives.
- Promote inclusive participation in sports to reflect the nation's diversity and unity.

Furthermore, future studies should separately explore the cultural and political dimensions of sports diplomacy to develop tailored strategies for maximizing impact. Through strategic integration of sports into public diplomacy, Iran can transition from a peripheral presence to an influential actor in the global sports and diplomatic landscape.

Keywords

development of relations, international relations, Iran, sports diplomacy

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines:

The study was conducted in full compliance with ethical standards.

Funding:

This research received no specific grant from any funding agency in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

Authors' contribution:

All authors contributed equally to the conception, design, analysis, and writing of this manuscript.

Conflict of interest:

The authors declare that they have no conflict of interest.

References

- Abolfazeli, M., Sharififar, F., Nikbakhsh, R., & Honari, H. (2023). Identify the factors affecting the development of peace through sport using the fuzzy delphi method. *Sport Physiology & Management Investigations*, 14(4), 37-52. [20.1001.1.1735.5354.1401.14.4.3.7.677](https://doi.org/10.1001.1.1735.5354.1401.14.4.3.7.677)
- Bakhshi Chenari, A. R., Goodarzi, M., Sajjadi, S. N., & Jalali Farahani, M. (2019). Solutions for empowering and promoting sport diplomacy in foreign

policy of Islamic Republic of Iran. *Communication Management in Sport Media*, 6(3), 15-22.

- <https://doi.org/10.30473/jsm.2019.42932.1288>
- Ehlen, F., Dixon, J. C., & Loughhead, T. M. (2018). Leading with vision and values: An interview with richard peddie, former president and CEO of maple leaf sports & entertainment. *Sport Management Education Journal*, 12(1), 57-64. <https://doi.org/10.1123/smej.2017-0014>
- Fazaeil, J., Ghafouri, F., Javid, M., & Goodarzi, S. (2020). Sports tourism and sustainable development of host cities (A case study: Sarein winter sports festival). *Strategic Studies On Youth and Sports*, 19(48), 197-218. https://fasname.msy.gov.ir/article_382_18c9ea70d305e6ff6d93a779ac2bfe24.pdf
- McGarry, J. E., Evanchovich, J. M., Arinze, N. A., Ebron, K., & Cho, J. Y. (2019). Power and politics: A case study in community sport partnerships. *Case Studies in Sport Management*, 8(S1), S50-S51. <https://doi.org/10.1123/cssm.2018-0031>
- Roderick, M., & Allen-Collinson, J. (2020). "I just want to be left alone": Novel sociological insights into dramaturgical demands on professional athletes. *Sociology of Sport Journal*, 37(2), 108-116. <https://doi.org/10.1123/ssj.2019-0135>

کارکردهای ورزش در ارتقاء جایگاه بین‌المللی ایران

محمد جواد طهماسبی^۱ , مسعود نادریان جهرمی^۲ , حسین دست برحق^۳

۱. گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم، ایران. رایانامه: tahmasbi_javad64@yahoo.com

۲. نویسنده مسؤول، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. رایانامه: m.naderian@spr.ui.ac.ir

۳. گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم، ایران. رایانامه: hosein.dast@yahoo.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	مقدمه: این پژوهش به تحلیل عوامل اجتماعی مؤثر بر بهبود وجهه بین‌المللی ایران با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌پردازد. روش: روش پژوهش از نوع آمیخته متوالی (کیفی-کمی) بوده و شامل دو مرحله است. در مرحله کیفی، با استفاده از روش فراترکیب، مؤلفه‌های اجتماعی مؤثر بر بهبود وجهه بین‌المللی از نتایج پژوهش‌های موجود در پایگاه‌های علمی معتبر استخراج شد. سپس برای شناسایی شاخص‌های مربوط به این مؤلفه‌ها، ۱۲ کارشناس با معیار تجربه و تخصص در حوزه‌های مختلف ورزش و روابط بین‌الملل به صورت هدفمند انتخاب و مصاحبه انجام شد. در مرحله کمی ۶۶ کارشناس برای رتبه‌بندی انتخاب و مؤلفه‌های شناسایی شده با استفاده از نرم افزارهای SPSS و PLS مورد بررسی قرار گرفتند. یافته: نتایج پژوهش نشان داد برندینگ و پرستیژ بین‌المللی، توسعه فرهنگی، توسعه سیاسی، توسعه اقتصادی، خروج از انزوا، صلح و دوستی، وحدت و همگرایی ملی، تعاملات رسانه‌ای و توسعه قدرت هوشمندانه به‌عنوان عوامل اجتماعی مؤثر بر بهبود وجهه بین‌المللی ایران از طریق ورزش نقش دارند. همچنین پس از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها، ۳۴ گویه برای مؤلفه‌های شناسایی شده استخراج و رتبه‌بندی شدند. بحث و نتیجه‌گیری: برای وجهه بین‌المللی ایران، پیشنهاد می‌شود مسئولان و مدیران برنامه‌های توسعه ورزشی را در سطح بین‌المللی در اولویت قرار داده و برای گرفتن میزبانی مسابقات ورزشی در ابعاد منطقه‌ای و بین‌المللی تمرکز کنند.

کلیدواژه‌ها:

ایران،

توسعه روابط،

دیپلماسی ورزش،

روابط بین‌الملل

استناد: طهماسبی، محمدجواد؛ نادریان جهرمی، مسعود؛ و دست برحق، حسین. (۱۴۰۴). کارکردهای ورزش در ارتقاء جایگاه بین‌المللی ایران. مطالعات جامعه‌شناختی در

ورزش، ۵(۲)، ۱۵۲-۱۴۰.

<http://doi.org/10.30486/4S.2025.1129621>

© نویسندگان.

ناشر دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

مقدمه

برنامه‌ها و فعالیت‌های متنوع ورزشی (هم در حوزه ورزش‌های قهرمانی و هم در حوزه ورزش‌های تفریحی و ورزش‌های حرفه‌ای) بازتابی از کلیت نظام اجتماعی است و با فرهنگ و اقتصاد و سیاست پیوندی متقابل و تنگاتنگ دارد (مشبرن^۱، ۲۰۲۳). ورزش دارای اهداف متنوعی از توسعه و ایجاد صلح است که این اهداف شامل جذب جوانان به مهارت‌آموزی، اشتغال و آموزش، ترویج حل مناقشه و روابط صلح‌آمیز در جوامع، توانمندسازی زنان و ارتقاء برابری جنسیتی، کمک به مشارکت اجتماعی معلولین، ارتقاء آموزش بهداشت، مانند مقابله با ایدز، چاقی و دیابت، تلاش برای کاهش بی‌خانمانی و کاهش فعالیت‌های جنایتکارانه، خشونت شهری و جرمند (چارد^۲ و همکاران، ۲۰۲۰).

مسابقات ورزشی در سطح بین‌المللی پلی میان ملت‌هاست و نقش مهمی در تقویت ارتباطات بین جوامع دارد. همچنین ورزش سبب ایجاد همبستگی در مناطق و جوامع می‌گردد (والکر^۳ و همکاران، ۲۰۱۸). در دنیای امروز بسیاری از رشته‌های ورزشی تعامل زیادی با سیاست‌های داخلی و بین‌المللی کشورها پیدا کرده و این باور ایجاد شده است که ورزش می‌تواند نقشی در ارتقای سطح توسعه، ایجاد صلح و حل کشمکش‌ها و درگیری‌ها و منازعات سیاسی داشته باشد. ورزش بین‌المللی که شامل ترکیبی از عوامل دولتی و غیردولتی است. اجتماعات بزرگ ورزشی مثل المپیک و جام‌های جهانی می‌تواند کشورها را در کنار یکدیگر جمع کند و منجر به شکل‌گیری روابط نزدیک و صمیمانه‌تر بین کشورها شود، در این صورت دیپلماسی ورزشی بهترین کارایی خود را بروز می‌دهد (مک‌گری^۴، ۲۰۱۹ و لی و کریگر^۵، ۲۰۲۴).

ملت‌ها در برگزاری مسابقات المپیک می‌توانند صلح و دوستی خود را با سایر کشورها نشان بدهند. همکاری سازمان ملل با کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی می‌تواند نقش مؤثری در توسعه صلح و همکاری بین ملت‌ها ایفا کند. ارائه تصویری مطلوب از کشور و کسب وجهه و حیثیت بین‌المللی، از خواسته‌های مهم دولت‌ها در عرصه بین‌الملل و راهکاری مفید در پیشبرد اهداف دیپلماسی آن‌ها، به حساب می‌آید. ورزش به عنوان یکی از فعالیت‌های پرمخاطب، نقش مهمی توسعه جنبه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی در سطح ملی و بین‌المللی دارد (اهلن^۶، ۲۰۱۸). امروزه شعار ورزش بدون فعالیت‌های سیاسی سبب گردیده است تا از آن به عنوان ابزاری برای صلح در سطح بین‌المللی یاد شود (گaramvo-lgyi و Jordán^۷، ۲۰۲۰).

بخشی چناری و همکاران (۱۳۹۸) ضمن مروری کوتاه به بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن به نقش بازی‌های آسیایی در از میان بردن مرزهای ایجادشده در دوران پایانی جنگ سرد در آسیا اشاره می‌کنند. آنان در این مطالعه موردی، ورزش را ابزاری تقویتی برای توسعه تعاملات بین الملل می‌نامند. می‌توان گفت المپیک در کنار دستاوردهای مختلف و بزرگ آن، همواره صحنه و آوردگاهی برای کسب وجهه بین‌المللی، افتخار و اعتبار برای کشورهای مختلف بوده است. صحنه با شکوهی که کشورها در آن به دنبال نمایش شکوه و عظمت ملت، توانمندی بسیار دولت و پیشرفت و توسعه خویشند. ورزش در ایجاد ملی‌گرایی‌های جدید و دولت‌های ملی، به‌ویژه در شناسایی و به رسمیت شناختن دولت‌ها نقش مهمی دارد. ورزشی مانند فوتبال در تقویت روحیه ملی و اتحاد ملی و وفاداری بیشتر به ارزش‌های ملی تأثیرگذار نشان داده است (مک‌گری، ۲۰۱۹). ورزش‌های حرفه‌ای که خود با قواعد و قوانین مشخص دنبال می‌شود، نظم و اتحاد و همدلی را درون جامعه تقویت می‌کند.

هنگامی که تیم‌های ورزشی یا قهرمانان ملی در صحنه‌های بین‌المللی حاضر شده و به رقابت با «دیگر» تیم‌های ورزشی و قهرمانان ملی سایر کشورها می‌پردازند، آن تیم ورزشی به نماد ملی تبدیل می‌شود و سرنوشت آن‌ها برای همه اهمیت می‌یابد، از پیروزی آن‌ها و برافراشته شدن پرچم‌شان احساس شرف و شور می‌کنند و از شکست‌های‌شان غمگین و اندوهگین می‌شوند. پیروزی یا شکست هرچه باشد همه با هم و در کنار هم می‌خندند، احساس شادی و شرف می‌کنند و یا می‌گریزند، اندوهگین می‌شوند یا حسرت می‌خورند (رمضانی‌نژاد و هژبری، ۱۳۹۶؛ حاجی‌پور، ۱۳۹۶) در اینجاست که ورزش تأثیر عمیق خود را در هویت‌سازی و ملت‌سازی نشان می‌دهد.

1. Mashburn

2. Chard

3. Walker

4. McGarry

5. Lee & Krieger

6. Ehlen

7. Garamvo-lgyi & Jordán

همبستگی و یکپارچگی ملی یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های دولت-ملت موفق قلمداد می‌گردد. در هر جلوه‌ای از زندگی گروهی و اجتماعی، وحدت و هماهنگی یکی از لازمه‌های اصلی دستیابی به اهداف قلمداد می‌گردد. این ضرورت در سطح بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین واحد اجتماعی روی زمین یعنی کشورها دارای اهمیت بسیار فوق‌العاده‌ای بوده و البته حصول و پیشرفت آن امری بسیار پیچیده می‌نماید. وقتی صحبت از فرایند یکپارچگی ملی می‌گردد، در واقع با جامعه‌ای سر و کار داریم که شمار افراد آن بسیار بی شمار بوده و در گستره‌ای وسیع با علائق، منافع، ارزش‌ها و فرهنگ‌ها و گهگاه الگوهای قومی مختلف زیست جمعی می‌نمایند (زرگر، ۱۳۹۴؛ کیتن^۱، ۲۰۲۳). البته از جنبه مثبت هم می‌توان به کارکرد ورزش در کنترل اجتماعی نگریست. ورزش می‌تواند منادی نظم، مدنیت، تمدن و رقابت درست و مردم را در مکان‌های مشخص دور هم جمع کرده، سلامت و تندرستی را ارتقا دهد، منبع درآمدزایی برای جوامع باشد، اشتغال‌زایی کند، شخصیت جوانان را بهبود بخشد، اعتماد به نفس را افزایش دهد و فراهم‌کننده منبعی مؤثر برای تفریح باشد (بخشی‌چناری و همکاران، ۱۳۹۸).

در میدان‌های ورزشی مانند المپیک (یا هر صحنه دیگری) تلاش می‌شود که بر مبنای آموزه‌های انسانی و اخلاقی رقابت سالم صورت گیرد. موفقیت در ورزش خصوصاً رشته‌های گروهی نیازمند همکاری و داشتن برنامه‌ریزی و نظم بسیار است و همین خود نقش آموزشی مهمی برای افراد دارد. مردم به مرور زمان می‌آموزند که در هر رقابتی امکان دارد تیم‌هایشان یا قهرمانان‌شان بازنده و برنده باشند و باید به نتیجه در هر حال احترام بگذارند (لیفزو^۲، ۲۰۱۹). جامعه‌شناسی کارکردگرا نیز بر این دیدگاه است که ورزش با تخلیه هیجان‌ها و تنش‌ها و انرژی پرخاش‌گری افراد و تأکید بر ارزش‌های مثبت اجتماعی، دارای نقش مؤثری در جامعه‌پذیری سیاسی بوده و باعث تقویت وحدت ملی و ثبات و تعادل اجتماعی می‌شود. مطالعات مختلف نشان داده است که ورزش ابزار بسیار کارآمدی است در کاهش انحرافات اجتماعی خصوصاً در میان نوجوانان و جوانان و بدین‌گونه آسیب‌های اجتماعی در جامعه نیز کاهش می‌یابد (چارد^۳ و همکاران، ۲۰۲۰؛ ترنر^۴، ۲۰۲۳).

رضائی‌نژاد و هزبری (۱۳۹۶) می‌گویند صلح مفروضه اصلی به وجود آمدن رشته‌ی روابط بین‌الملل بوده است. از ایجاد کرسی روابط بین‌الملل قضیه‌ی صلح و کنترل جنگ یکی از دلایل اصلی بحث و مجادلات نظری و عملی در جهان بوده است. تاکنون نظریه‌های زیادی در ایجاد صلح و برقراری امنیت جهانی در عرصه مطالعاتی روابط بین‌الملل ارائه شده است. از مهم‌ترین تحولات روی داده در این زمینه کار با ورود بازیگران جدید در عرصه جهانی بود، با ورود سازمان‌های بین‌المللی دولتی و تأثیرگذاری آنان در عرصه بین‌الملل، سازمان‌های بین‌المللی غیردولتی نیز با اعتراف به نقش پررنگ‌تری در عرصه بین‌الملل ایفا کرده و جایگاه مناسبی را در حقوق بین‌الملل به خود اختصاص داده است. حرکت این سازمان‌ها به سوی اهداف حقوق بین‌الملل است که همان صلح جهانی و ساختن دنیایی بهتر است. دیپلماسی ورزش به عنوان ابزاری کارآمد و قابل انعطاف در سیاست خارجی، زمینه‌ساز ارتقاء روابط دولت‌ها و به تبع آن افزایش تفاهم میان ملت‌ها و ایجاد صلح و ثبات بین‌المللی است.

رودریک و آلن-کالینسون^۵ (۲۰۲۰) در تحقیق خود با هدف نقش ورزش در توسعه صلح جهانی گزارش دادند کارکردهای اجتماعی ورزش می‌تواند به ارتقاء صلح در سطح جهانی منجر گردد. (بیلیتگز^۶ و همکاران، ۲۰۲۰) در تحقیق خود که با هدف بررسی نقش ورزش در شکل‌گیری احساسات اجتماعی گزارش دادند مسابقات ورزشی همدلی در بین هواداران و تماشاگران در جوامع بهبود دهد. گودلی^۷ (۲۰۱۸) در تحقیق خود که با هدف بررسی نقش ورزش در توسعه صلح در جوامع تقسیم یافته شده انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود اشاره داشتند که جوامع تقسیم‌یافته‌شده همواره دارای تنش‌های مختلفی‌اند. آنان پس از بررسی موردی در کشور کلمبیا و ایرلند شمالی اشاره داشتند که ورزش و رویدادهای ورزشی به واسطه توسعه صلح، می‌تواند به بهبود وضعیت صلح و آرامش این جوامع منجر گردد.

پیمان‌فر و همکاران (۱۳۹۸) معتقدند ورزش به عنوان پلی میان ملت‌ها نقش مهمی در تقویت ارتباطات بین جوامع دارد. در یک نتیجه‌گیری کلی از ادبیات و نتایج تحقیقات مشخص شد برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی به‌ویژه مسابقات بین‌المللی در سطح جهانی و المپیک حداقل قادر است در چندین محور از جمله برندینگ و پرستیژ بین‌المللی، توسعه فرهنگی، توسعه سیاسی، توسعه اقتصادی، مبارزه

1. Keaton

2. Leifso

3. Chard

4. Turner

5. Roderick & Allen-Collinson

6. Billings

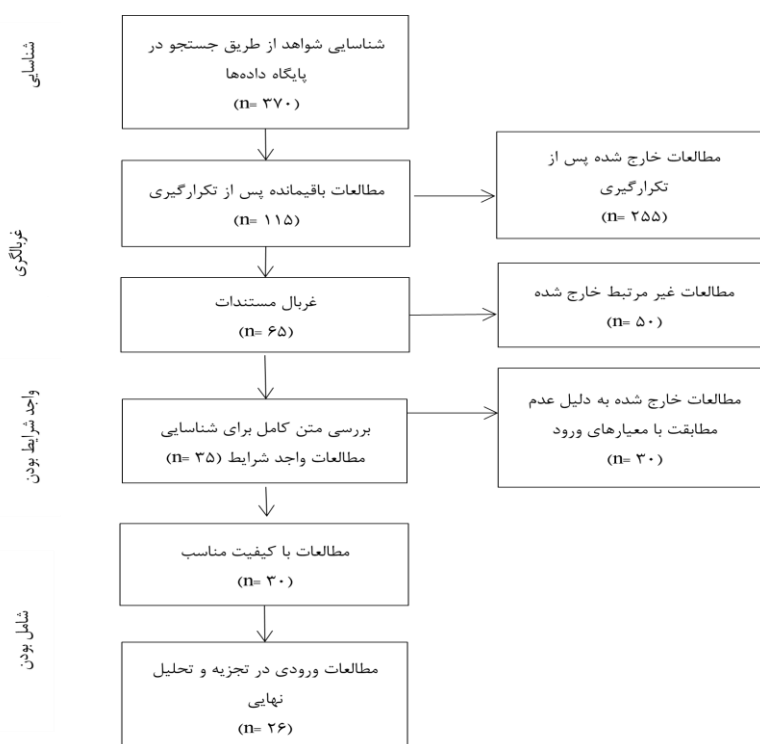
7. Goodley

با انزوا و تحریم، برون‌رفت از بعد تاریک، صلح و دوستی، وحدت و همگرایی ملی، تعاملات رسانه‌ای و توسعه قدرت هوشمندانه ایفای نقش کند. متأسفانه ایران تاکنون به دلیل نداشتن استراتژی واحد در زمینه دیپلماسی ورزش و گرفتن میزبانی مسابقات جهانی و آسیایی، بسیاری از فرصت‌ها را برای توسعه روابط بین‌الملل خود از طریق برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی از دست داده است. کارکرد ورزش‌های تفریحی و قهرمانی در راستای تحقق توسعه صلح و عدالت اجتماعی بین اقوام، نژادها و جوامع کنونی موضوعی است که نیاز به تحقیق بیشتر دارد.

پژوهش حاضر در پاسخ به این سؤال انجام شد که تصمیم‌گیران سیاسی ورزش چگونه از ورزش به عنوان ابزاری دیپلماتیک برای توسعه روابط خارجی و بهبود وجهه بین‌المللی کشور استفاده می‌کنند؟ شناسایی آن دسته از عوامل مؤثر که در بهبود وجهه بین‌المللی ایران تأثیر می‌گذارند هدف اصلی این تحقیق است.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کیفی و کمی و با استفاده از تحلیل محتوا انجام شده است. به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه روابط از مقالات فارسی و انگلیسی چاپ شده در پایگاه‌های معتبر داخلی مانند Sid.ir، Magiran، Noormags، Civilica و خارجی مانند Google Scholar و Eric، Wiley Online، Taylor & Francis، Sage، Science Direct، Irandoc، Human Kinetics استفاده گردیده و معیارها و عواملی مرتبط با عوامل و مؤلفه‌های مؤثر بر بهبود وجهه بین‌المللی ایران با استفاده از روش فراترکیب استخراج و دسته‌بندی شدند. برای انجام فراترکیب از روش هفت مرحله‌ای ساندلوسکی و باروسو (۲۰۰۷) استفاده شده که عبارتند از: ۱) تنظیم سؤال پژوهش؛ ۲) مرور ادبیات به شکل نظام‌مند؛ ۳) جستجو و انتخاب متون مناسب؛ ۴) استخراج اطلاعات متون؛ ۵) تجزیه و تحلیل و ترکیب یافته‌های کیفی؛ ۶) کنترل کیفیت و ۷) ارائه یافته‌ها. همچنین برای شناسایی مصداق‌ها با توجه به شرایط ایران ۶۶ نفر کارشناس بر اساس معیار تخصص و تجربه به صورت هدفمند انتخاب و مصاحبه‌ها و جلسات هم‌اندیشی انجام شد. برای شناسایی درجه اهمیت هر یک از عوامل، پرسشنامه‌ای تدوین و در جلسات هم‌اندیشی بین کارشناسان منتخب گردید. در این بررسی از کارشناسان خواسته شد درجه اهمیت هر عامل را با امتیازدهی از ۱ تا ۵ مشخص کنند.

شکل ۱. مراحل مرور سیستماتیک مطالعه در پایگاه داده‌های داخلی و خارجی

یافته‌های پژوهش

جدول ۱. عوامل مرتبط با وجهه بین‌المللی برگرفته از ادبیات موضوعی

منبع	مؤلفه‌های اصلی
Ramzaninejad & hozhabri (2017), Abofazeli et al (2023), Ajhanai et al (2024), Dan Goodley (2018), Walker et al (2018),	توسعه فرهنگی
Dan Goodley (2018), Walker et al (2018), Luke Mashburn (2024)	توسعه تجارت
Dan Goodley (2018), Abofazeli et al (2023),	توسعه سیاسی
Alana et al (2021), Abofazeli et al (2023), Thomson et al (2021), Walker et al (2018), Luke Mashburn (2024)	برندینگ و پرستیژ بین‌المللی
Dan Goodley (2018), Thomson et al (2021), Luke Mashburn (2024)	خارج شدن از انزوا
Ramzaninejad&hozhabri (2017), Abofazeli et al (2023), Ajhanai et al (2024),	صلح و دوستی
Dan Goodley (2018), Walker et al (2018), Abofazeli et al (2023)	وحدت و همگرایی ملی
Ramzaninejad&hozhabri (2017), Thomson et al (2021)	تعاملات رسانه‌ای
Dan Goodley (2018), Thomson et al (2021), Ajhanai et al (2024)	توسعه قدرت هوشمندانه

برای نهایی‌سازی عوامل، از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. در صورتی که حداقل ۷۰٪ از کارشناسان به عاملی درجه اهمیت ۴ و ۵ نسبت دهند، به این معناست که بر روی آن عامل توافق میان خبرگان وجود داشته است که در این پژوهش پس از جمع‌آوری و تحلیل پرسشنامه‌ها ۱۰ عامل حذف و یا به علت همپوشانی در دیگر عامل‌ها ادغام شد و در نتیجه ۹ عامل نهایی باقی ماند. نتایج نهایی اعتبارسنجی در جدول ۲ همراه با درجه اهمیت هر عامل آورده شده است. پایایی مؤلفه‌ها در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲. نتایج نهایی اعتبارسنجی و درجه اهمیت

عوامل نهایی	درجه اهمیت از نظر خبرگان
توسعه فرهنگی	۰/۷۳
توسعه تجارت	۰/۸۳
توسعه سیاسی	۰/۸۶
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۰/۷۹
خارج شدن از انزوا	۰/۸۲
صلح و دوستی	۰/۷۱
وحدت و همگرایی ملی	۰/۷۶
تعاملات رسانه‌ای	۰/۸۳
توسعه قدرت هوشمندانه	۰/۷۳

جدول ۳. ضریب آلفای کرونباخ برای گویه‌ها و محورهای پرسشنامه

محورها	سؤالات	آلفای کرونباخ	ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه
توسعه فرهنگی	۱-۴	۰/۷۸	۰/۸۳ کل
توسعه اقتصادی	۵-۸	۰/۸۲	
توسعه سیاسی	۹-۱۱	۰/۷۱	
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۱۲-۱۵	۰/۷۲	
خارج شدن از انزوا	۲۰-۲۲	۰/۸۵	
صلح و دوستی	۲۳-۳۶	۰/۷۹	
وحدت و همگرایی ملی	۲۷-۲۹	۰/۷۸	
تعاملات رسانه‌ای	۳۰-۳۳	۰/۸۱	
توسعه قدرت هوشمندانه	۳۴-۳۷	۰/۸۲	

در جدول (۳) ضریب آلفای کرونباخ برای بیان محورها در توسعه وجهه بین‌المللی ایران از طریق ورزش آمده است. مقدار این ضریب برای گویه‌ها بین (۰/۷۱۲ تا ۰/۷۴۲) و بیشتر از ۰/۰۶ است؛ از این رو همگن، پایایی و یکپارچه بودن گویه‌ها را تأیید می‌کند و به تأیید محوره‌های مورد نظر کمک می‌کند؛ پس هرگونه حذف یا اضافه کردن هر یک از این گویه‌ها ممکن است بر تأیید محورها تأثیر منفی بگذارد. مقدار ضریب آلفا برای مقیاس به عنوان یک کل به ۰/۸۳ رسید و این مقدار بیشتر از مقدار ضریب آلفای گزاره‌هاست که همگن، پایایی و یکپارچگی محورها را تأیید می‌کند و اینکه این محورها به ساخت مقیاس کمک می‌کنند، به طوری که هرگونه حذف یا اضافه شدن هر یک از آنها ممکن است بر ساخت مقیاس به عنوان یک کل تأثیر منفی بگذارد.

جدول ۴. میانگین دیدگاه متخصصان به روش دلفی در تجمیع سه مرحله

میانگین توافق (درصد)	مؤلفه‌ها	ابعاد
۹۸	* تبادل فرهنگ‌ها از طریق گردشگری ورزشی	۱. توسعه فرهنگی
۹۶	* اصلاح آداب و رسوم و شیوه زندگی	
۹۷	* همگرایی با جهانی شدن از طریق ورزش	
۹۶/۵	* ادغام تفاوت‌های نژادی و تنوع قومی و فرهنگی در ورزش	
۹۳	* ورزش بستری را فراهم می‌کند که سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را دور هم جمع می‌کند	
۹۳	* تقویت و ایجاد زیرساخت‌های ورزشی	۲. توسعه اقتصادی
۹۲	* افزایش تبادلات کالاها و تجهیزات ورزشی	
۹۷	* فراهم نمودن بستری برای تجارت آزاد	
۹۴	* ورزش باعث کاهش کلیشه‌ها، تنش‌های سیاسی و تضادهای ایدئولوژی هر کشور می‌شود	۳. توسعه سیاسی
۹۱	* آمادگی افکار عمومی برای رخدادهای نوین سیاسی از طریق ورزش	
۸۷	* پیوند دادن محیط داخلی و خارجی کشور از طریق ورزش	
۸۸	* رشد و توسعه و بازسازی دولت‌ها با استفاده از ابزار ورزش	۴. برندینگ و پرستیژ
۹۴/۴	* استفاده از قهرمانان جهانی برای توسعه فرهنگی و اقتصادی	
۹۸	* استفاده از قهرمانان مشهور کشور برای هم‌افزایی داخلی	
۸۹	* آوردگاه رویدادهای ورزشی، جایگاه قدرت نمایی کشورهای پیشرفته یا نوظهور است	
۷۹	* پذیرش حقوق ملت در جامعه جهانی از طریق ورزش	
۹۱/۶	* حضور یک کشور در رویدادهای ورزشی مانند بازی‌های آسیایی و المپیک می‌تواند یک کشور را از انزوای سیاسی خارج کند	۵. خارج شدن از انزوا
۹۱	* میزبانی و برگزاری موفقیت‌آمیز مسابقات ورزشی در ارتقاء جایگاه بین‌المللی ایران مؤثر است.	
۹۵	* موفقیت در برگزاری مسابقات بین‌المللی موجب احترام کشورهای شرکت‌کننده می‌شود	
۸۹	* ورزش می‌تواند فشارهای سیاسی بر کشور را تا میزان زیادی کاهش دهد	
۹۸	* معرفی ظرفیت‌های داخلی کشور در زمینه‌های مختلف کمک به برداشتن تحریم‌ها	
۹۸	* توسعه روابط دوستانه فردی	۶. صلح و دوستی
۹۶	* ارتباطات مؤثر ورزشی (میزبانی)	
۹۷	* توسعه ارتباطات منطقه‌ای و بین‌المللی	
۹۶/۵	* نزدیکی ملت‌ها به یکدیگر	۷. وحدت و همگرایی ملی
۹۳	* انسجام اجتماعی	
۹۳	* همذات‌پنداری	
۹۲	* وفاداری به تیم‌های ملی	
۹۷	*	

۹۴	* توسعه ارتباطات رسانه‌ای از طریق پخش زنده مسابقات	۸. تعاملات رسانه‌ای
۹۱	* پخش مناظر و اماکن تاریخی و گردشگری در قبل و یا حین مسابقات	
۸۷	* مصاحبه با قهرمانان ملی و جهانی	
۸۸	* تبلیغ تولیدات و محصولات	
۹۴/۴	* تولید جذابیت‌های تاریخی و فرهنگی	۹. توسعه قدرت
۹۸	* ترکیب ورزش و فرهنگ	هوشمندانه
۸۹	* تبادلات فنی ورزش	
۷۹	* ظرفیت پذیرش بازیکنان خارجی	

در این پژوهش برای ارائه یافته‌های نهایی فراترکیب، از روش تحلیل زمینه استفاده شد. از مطالعه ۲۶ منبع انتخاب شده ۹۶ کد شناسایی شد و پس از تحلیل کدها کدهای ناقص یا نامرتب و همچنین کدهای تکراری کنار گذاشته شد و با توجه به هم‌معنی بودن برخی از آنها همپوشانی لازم صورت پذیرفت و در نهایت ۴۵ کد یا مفهوم استخراج شد. سپس با در نظر گرفتن مفهوم این کدها آنها در یک مفهوم مشابه به عنوان شاخص دسته‌بندی شدند که در نهایت ۲۱ عامل مرتبط با عوامل مؤثر در وجهه بین‌المللی ایران از طریق ورزش شناسایی شد.

جدول ۵. میانگین نمرات پاسخگویان به مؤلفه‌های بهبود وجهه بین‌المللی با استفاده از ظرفیت‌های ورزش

مؤلفه‌های مدل	میانگین	انحراف	بیشینه	کمینه
		معیار		
توسعه فرهنگی	۳/۴۳	۰/۹۸	۴/۶۴	۱/۲۱
توسعه تجارت	۳/۰۸	۱/۱۲	۴/۱۳	۲/۲۸
توسعه سیاسی	۲/۸۹	۱/۲۳	۴/۱۲	۲/۰۹
برندینگ و پرستیژ بین‌المللی	۲/۹۲	۱/۳۲	۴/۰۹	۲/۶۷
خارج شدن از انزوا	۲/۸۷	۱/۱	۳/۷۶	۱/۳۲
توسعه صلح و دوستی	۳/۲۳	۰/۹۸	۴/۳۹	۲/۴۵
وحدت و همگرایی ملی	۲/۷۸	۱/۰۸	۴/۳	۲/۳۴
تعاملات رسانه‌ای	۳/۱۳	۰/۹۹	۳/۵۱	۲/۳۱
توسعه قدرت هرشمندانه	۳/۰۹	۰/۹۸	۴/۲	۲/۲۱

نتایج جدول ۵ نشان داد مؤلفه توسعه فرهنگی با میانگین ۴۳/۳ رتبه اول و مؤلفه خارج شدن از انزوا با میانگین ۲/۸۷ رتبه نهم را دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد که از ظرفیت‌های ورزش می‌توان موضوعات و رفتارهای فرهنگی بهبود بخشید. توسعه فرهنگی در هر کشور با کشورهای دیگر متفاوت است. جامعه می‌تواند مبتنی بر سنت‌های تاریخی خود، توسعه فرهنگی خاص خود را داشته باشد. دیپلماسی فرهنگی با برگزاری مسابقات در سطح قاره‌ای و بین‌المللی با استفاده از تبادلات اندیشه‌ها، اطلاعات، هنر، زبان و رفتارهای رو در رو میان کشورها و مردم آنان برای تقویت درک متقابل انجام می‌گیرد. این نتایج با نتایج تحقیقات (صباغیان، ۱۳۹۵ و چاردر و همکاران، ۲۰۲۰) همخوانی دارد. نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان به توسعه تجاری ایران دست یافت. بهره‌گیری از ظرفیت ورزش، زمینه مستعدی برای رونق کسب و کارها و تجارت کالاها و خدمات ورزشی و مرتبط با ورزش است. کشورهای مختلف به ظرفیت‌های گردشگری ورزشی واقف شده‌اند و از آن سود می‌برند که با نتایج تحقیقات (فضائیل و همکاران، ۱۳۹۹ و سویی^۱ و همکاران، ۲۰۱۶) همخوانی دارد. به نظر می‌رسد ساز و کارهای دولتی و تسهیل ورود گردشگران و ورزشکاران به کشور و برگزاری مسابقات در راستای توسعه کشور از وظایف اصلی دولت و نهادهای متولی ورزش است که پیشنهاد می‌شود با ارائه دستور العمل مناسب از این فرصت‌ها چه در سطح ملی و

^۱. Sweeney

چه در سطح بین‌المللی با نظارت دولت و اجرای بخش خصوصی بهره‌گیری شود. ورزش می‌تواند افکار عمومی را راهبری کند؛ از این رو باید به سمت تجاری‌سازی ورزش و سرمایه‌گذاری در این بخش حرکت نمود.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان به توسعه سیاسی در ایران دست یافت که با نتایج تحقیقات (بخشی‌چناری و همکاران، ۱۳۹۸) همخوانی دارد. تعامل ورزش و سیاست در عصر جدید به یکی از موضوعات مهم تبدیل شده است و حکومت‌ها می‌کوشند تا از ظرفیت‌های آن به بهانه‌هایی مختلف برای توسعه کشور بهره‌گیرند. توسعه سیاسی به معنای افزایش ظرفیت و کارایی یک نظام سیاسی در حل و فصل تضادهای منافع فردی و جمعی، ترکیب مردمی بودن، آزادی و تغییرات اساسی در راستای توسعه جامعه است. رهبران جامعه از پتانسیل ورزش در اهداف سیاسی حداکثر استفاده را می‌برند.

نتایج نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان برندینگ و پرستیژ بین‌المللی ایران را بهبود بخشید که با نتایج تحقیقات (پیمان‌فر و همکاران، ۱۳۹۸ و اهلن، ۲۰۱۸) همسوست. برند مجموعه گره‌های ذهنی یا تداعیات کارکردی، احساسی، عقلی و مزیت‌هایی است که ذهن بازار هدف را اشغال نموده است. این مزایا یا فواید برند است که مبنای تصمیم‌گیری برای خرید آن واقع خواهد شد. برند همان چیزی است که مخاطب با دیدن، شنیدن، حس کردن یا هرگونه ارتباطی با آن به صورت مفهومی، دیداری یا لفظی صفات و ویژگی‌های خود را در ذهن و قلب مخاطب تداعی می‌کند. امروزه استفاده از ستارگان ورزشی در بازاریابی و تبلیغات کالاها در بسیاری از برنامه‌های بازاریابی باشگاه‌های ورزشی قرار گرفته است. ستارگان ورزشی به عنوان گروه‌های مرجع با توجه به قابلیت‌های ویژه و منحصر به فرد خود می‌توانند باعث ترغیب مصرف‌کنندگان به استفاده از محصولی خاص گردند.

نتایج تحقیق نشان داد ورزش ابزاری مناسب برای خروج از انزوای کشورهاست که این نتیجه با تحقیقات (جاویدپور و راسخ، ۱۳۹۸ و مک‌گری و همکاران، ۲۰۱۹) همخوانی دارد. هیچ کشوری با انزوا به نقطه مطلوب پیشرفت نخواهد رسید. گوشه‌نشینی و کناره‌جویی از مردم و خانه‌نشینی است. زندگی ما اجتماعی است و به کمک یکدیگر نیاز داریم. انزوا شخصیت افراد را ضعیف و روح آن‌ها را علیل می‌سازد. آدمی را به عالم رؤیا و تخیل فرو می‌برد، به اتلاف عمرش و می‌دارد و چنین فردی کی می‌تواند در عالم حیات اجتماعی خود سروسامانی پیدا کند و به کارهای خود و دیگران برسد.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان صلح و دوستی در بین افراد جامعه را توسعه داد که با نتایج تحقیقات (ابوفاضلی و همکاران، ۱۴۰۱ و تامسون^۱ و همکاران، ۲۰۲۱) همخوانی دارد. ورزش می‌تواند نقش مهمی در ارتقاء سطح توسعه، ایجاد صلح و حل کشمکش‌ها بین کشورها داشته باشد. اجتماعات بزرگ ورزشی مثل المپیک و جام‌های جهانی می‌تواند کشورها را در کنار یکدیگر جمع کند و منجر به شکل‌گیری روابط نزدیک و صمیمانه‌تر بین کشورها شود؛ در این صورت ورزش‌های مسابقاتی بهترین کارایی خود را بروز می‌دهد و ملت‌ها می‌توانند صلح، دوستی و تعاون خود را نشان بدهند. همچنین همکاری سازمان ملل با کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی می‌تواند نقش مؤثری را در این راستا ایفا کند.

نتایج تحقیق نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان وحدت و همگرایی ملی بهبود بخشید که با مطالعات (تامسون و همکاران، ۲۰۲۱ و آچاریا^۲، ۲۰۲۴) همخوانی دارد. اتحاد گروه‌های مردمی که بنا بر مصالح اجتماعی و شخصی یا گروهی و حزبی به صورت جماعت یا دسته‌های مختلف گرد هم می‌آیند و از هر گونه کشمکش و درگیری دورند و به مصالح می‌اندیشند که مسابقات ورزشی مصداق بارز آن است. محققان معتقدند در فوتبال ایران درباره شعار تیم ملی "هشتاد میلیون نفر، یک ملت و یک ضربان قلب" شعار بسیار خوبی است؛ زیرا کشور در هر شرایطی نیازمند وحدت و همدلی و ارتقاء سطح انسجام ملی، اعتماد عمومی و وحدت و همدلی است. ورزش بخشی از روند تحولات کلی جامعه است و افکار عمومی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بر این اساس ورزش در جامعه دارای رنگ و بوی فرهنگی می‌شود و چنین نسبیت فرهنگی از پدیده ورزش در حوزه مطالعات اجتماعی، بیانگر این موضوع است که ورزش به عنوان یک محصول اجتماعی و فرهنگی، مستقل از جامعه نیست و در کل نظام اجتماعی تکامل پیدا می‌کند.

نتایج نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان تعاملات رسانه‌ای را در ایران توسعه داد که با نتایج تحقیقات (روبرتسون^۳ و همکاران، ۲۰۲۱) همخوانی دارد. شکی نیست که رسانه‌های ورزشی به ویژه مطبوعات الگوهایی را در فرهنگ مدرن ایجاد می‌کنند که آنها ادراکات مشترک اجتماعی را حجم می‌بخشند. مطبوعات آگاهی عامه جامعه را واقعیت می‌بخشند. مطبوعات قهرمان می‌سازند. الگوها

¹. Thomson

². Acharya

³. Robertson

را در جامعه به عنوان مدل‌های اخلاقی و ورزشی مطرح می‌کنند و گاه این اسطوره‌ها را از شکل مفهوم فرهنگی به فهم عامیانه تبدیل می‌کنند. مطبوعات و رادیو و تلویزیون می‌توانند در ورزش امروز جهان و ایران، به عنوان یک عامل پیش برنده فرهنگی و ورزشی معرفی شوند. گریز از اخلاقیات و فرهنگ در ورزش و دست یازیدن به خبرها و اتفاقات بی‌ارزش جاری در سطح زیرین ورزش، نسل امروز ما را در همان کلاس و سطح معمول نگه خواهد داشت و یک رکود فرهنگی در جامعه ما ایجاد خواهد کرد. رسانه‌های جمعی از یک سو در شکل‌دهی ساختار ذهنی افراد جامعه مؤثرند و از سوی دیگر، رفتار افراد را سامان می‌بخشند و موجب می‌شوند افراد در مورد پدیده‌ای اجتماعی، رفتاری کاملاً حساب شده از خود بروز دهند. پس می‌توان رابطه متقابل را برای رسانه‌ها و ورزش تصور کرد که دارای جنبه‌های مثبت و منفی است.

نتایج نشان داد با استفاده از ظرفیت‌های ورزش می‌توان توسعه قدرت هرשמندانه در ایران را بهبود بخشید که با نتایج تحقیقات (رودریک و آلن-کالینسون، ۲۰۲۰ و زرگر، ۱۳۹۴) همخوانی دارد. قدرت هوشمند به معنای ترکیب هوشمندانه قدرت سخت و نرم درمقابل با تهدیدات علیه امنیت ملی است. برخی معتقدند توانایی‌ها و برتری‌های نظامی، اقتصادی، فرهنگی و ایدئولوژیک باید در یک جهت هماهنگ شوند تا برآیند آن تداوم برتری یک کشور را تضمین کند. بهره‌گیری مناسب از ورزش در راستای مقاصد دیپلماتیک، طراحی و اتخاذ سیاست‌های استراتژیک، زدودن ذهنیت‌های تاریخی منفی و ظرفیت پذیرش بازیکنان خارجی، بهره‌گیری از سازمان‌ها و مؤسسات غیردولتی مانند کمیته ملی المپیک و فدراسیون‌ها، نفوذ در سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی مهم‌ترین مصادیق این شکل از قدرت محسوب می‌شوند؛ بنابراین پیشنهاد می‌گردد از دیپلماسی ورزشی برای بهبود وجهه بین‌المللی ایران در سطح منطقه‌ای قاره‌ای و جهانی حداکثر استفاده بنمایند. پیشنهاد می‌شود با پذیرش میزبانی مسابقات در رشته‌های مختلف در سطح قاره‌ای و بین‌المللی ورزش در توسعه کشور سهم قابل توجهی داشته باشد پیشنهاد می‌شود از قهرمانان شاخص ورزشی در شناساندن ظرفیت‌ها و جاذبه‌های مناطق مختلق ایران به کشورهای منطقه و جهان اقدام نمایند. پیشنهاد می‌شود در گرفتن میزبانی مسابقات منطقه‌ای-آسیائی و جهانی به‌ویژه بازی‌های آسیایی و برگزاری مسابقات در شهرهای مختلف ایران اقدام عملی انجام داده و در معرفی چهره واقعی ایران کوشا باشند. پیشنهاد می‌شود با حضور دائم در جلسات مربوط، شرکت در مسابقات، برگزار اجلاس‌ها در داخل کشور، برگزار مسابقات رسمی بین‌المللی در داخل کشور و گرفتن کرسی‌های بین‌المللی ورزشی در بهبود وجهه بین‌المللی ایران گام‌های اساسی بردارند. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات بعدی کارکرهای ورزش در حوزه سیاست و فرهنگ به طور جداگانه مورد بررسی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

بدین‌وسیله از تمام استادان، صاحب‌نظران و افرادی که در فرایند انجام این پژوهش ما را با راهنمایی‌ها، حمایت‌ها و همکاری‌های خود یاری رساندند، صمیمانه سپاسگزاری می‌نماییم.

References

- Abofazeli, M., Sharififar, F., Nikbakhsh, R., & Honari, H. (2023). Identify the factors affecting the development of peace through sport using The Fuzzy Delphi Method. *Sport Physiology & Management Investigations*, 14(4), 37-52. (in Persian) [20.1001.1.1735.5354.1401.14.4.3.7.677](https://doi.org/10.1001.1.1735.5354.1401.14.4.3.7.677)
- Acharya, A. (2024). Dynamics of sports diplomacy in promoting international relations and peace-building. *Political Science Journal*, 2(1), 1-11. <https://doi.org/10.3126/psj.v2i1.75108>
- Bakhshi Chenari, A. R., Goodarzi, M., Sajjadi, S. N., & Jalali Farahani, M. (2019). Solutions for empowering and promoting sport diplomacy in foreign policy of Islamic Republic of Iran. *Communication Management in Sport Media*, 6(3), 15-22. (in Persian) <https://doi.org/10.30473/jsm.2019.42932.1288>
- Billings, A. C., Towery, N. A., Sadri, S. R., & Zengaro, E. (2022). How sports identification compares to political and religious identification: Relationships to violent extremism and radicalization. *Sociology of Sport Journal*, 40(1), 11-20. <https://doi.org/10.1123/ssj.2021-0167>
- Chard, C., McCrory, L., & Spence, K. (2020). Financing improvements and expansion: A case of the sunnyhill health & racquet club. *Case Studies in Sport Management*, 9(1), 12-19. <https://doi.org/10.1123/cssm.2019-0030>
- Ehlen, F., Dixon, J. C., & Loughhead, T. M. (2018). Leading with vision and values: an interview with richard peddie, former president and CEO of maple leaf sports & entertainment. *Sport Management Education Journal*, 12(1), 57-64. <https://doi.org/10.1123/smej.2017-0014>

- Fazaeil, J., Ghafouri, F., Javid, M., & Goodarzi, S. (2020). Sports tourism and sustainable development of host cities (A case study: Sarein winter sports festival). *Strategic Studies On Youth and Sports*, 19(48), 197-218. (in Persian) https://faslname.msy.gov.ir/article_382_18c9ea70d305e6ff6d93a779ac2bfe24.pdf
- Garamvolgyi, D. n., & Jordán, T. (2020). Global rigidity of unit ball graphs. *SIAM Journal on Discrete Mathematics*, 34(1), 212-229. <https://doi.org/10.1137/18M1220662>
- Goodley, D. (2018). Understanding disability: Biopsychology, biopolitics, and an in-between-all politics. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 35(3), 308-319. <https://doi.org/10.1123/apaq.2017-0092>
- Javadipour, M., & Rasekh, N. (2019). The role of sport and sport diplomacy development in advancing sociocultural policies and foreign relations of the Islamic Republic of Iran. *Sport Management Journal*, 11(2), 219-234. (in Persian) <https://doi.org/10.22059/jsm.2017.235086.1860>
- Lee, J. W., & Krieger, J. (2024). Sport diplomacy and global politics in the twenty-first century. *Journal of Global Sport Management*, 9(4), 641-650. <https://doi.org/10.1080/24704067.2024.2435821>
- Leifso, J. (2019). Green is the colour: Saskatchewan, political despair, and the affective politics of the rider nation. *Sociology of Sport Journal*, 36(1), 48-56. <https://doi.org/10.1123/ssj.2018-0053>
- Mashburn, L. (2023). Global sports and contemporary China. *Journal of Sport Management*, 38(3), 217-218. <https://doi.org/10.1123/jsm.2023-0339>
- McGarry, J. E., Evanovich, J. M., Arinze, N. A., Ebron, K., & Cho, J. Y. (2019). Power and politics: A case study in community sport partnerships. *Case Studies in Sport Management*, 8(S1), S50-S51. <https://doi.org/10.1123/cssm.2018-0031>
- Peymanfar, M. H., Elahi, A., Sajjadpour, S. M. K., & Hamidi, M. (2019). Explaining of sports diplomacy by using the paradigm: A qualitative study. *Sport Management Journal*, 11(1), 59-75. (in Persian) <https://doi.org/10.22059/jsm.2019.138106.1532>
- Ramzaninejad, R., & Hozhabri, K. (2017). Basic facts of sports development and their applications in sport of iran. *Majlis and Rahbord*, 24(91), 233-263. (in Persian) https://nashr.majles.ir/article_220_en.html?lang=en
- Robertson, J., Dowling, M., Washington, M., Leopkey, B., Ellis, D. L., & Smith, L. (2021). Institutional theory in sport: A scoping review. *Journal of Sport Management*, 36(5), 459-472. <https://doi.org/10.1123/jsm.2021-0179>
- Roderick, M., & Allen-Collinson, J. (2020). "I just want to be left alone": Novel sociological insights into dramaturgical demands on professional athletes. *Sociology of Sport Journal*, 37(2), 108-116. <https://doi.org/10.1123/ssj.2019-0135>
- Sabbaghian, A. (2016). Sport diplomacy. *Journal of Culture-Communication Studies*, 16(31), 132-151. (in Persian) [20.1001.1.20088760.1394.16.31.6.5](https://doi.org/10.1001.1.20088760.1394.16.31.6.5)
- Sweeney, K., Schramm-Possinger, M., Gregg, E. A., & Stranahan, H. (2016). Predicting consumer commitment: A case study of the NFL and ray rice. *Case Studies in Sport Management*, 5(1), 89-94. <https://doi.org/10.1123/cssm.2015-0048>
- Thomson, A., Toohey, K., & Darcy, S. (2021). The political economy of mass sport participation legacies from large-scale sport events: A conceptual paper. *Journal of Sport Management*, 35(4), 352-363. <https://doi.org/10.1123/jsm.2019-0166>
- Walker, K. B., Seifried, C., Soebbing, B., & Agyemang, K. (2018). A comparative framing analysis of major violations in the National Collegiate Athletic Association. *International Journal of Sport Communication*, 11(1), 95-122. <https://doi.org/10.1123/ijsc.2017-0106>
- Zargar, A. (2015). Sport and international relations: Conceptual and theoretical aspects. *Political Science Quarterly*, 11(31), 7-48. (in Persian) <https://magiran.com/paper/2197737>